

derstøttelse derfra. Det er muligt, at det er lovligt, men jeg hævder, at det er ikke rigtigt, og det er ikke godt, at Forholdene udvikler sig paa den Maade. Eller f. Eks. en Tømrersvend, som er ugift, som gaar hjemme og som har tjent over 5 000 Kr. sidste Regnskabsaar, men alligevel faar Arbejdsløshedsunderstøttelse gennem Hjælpekassen. Det forekommer mig, at ærede Medlemmer, som ikke ser politisk fanatisk paa saadanne Forhold, maa kunne forstaa, at der er noget galt i dette. Jeg haaber, at Venstre maa kunne faa Tilslutning til de Regler, der er omtalt i Bemærkningerne, og jeg har Grund til at tro, at man ogsaa fra radikale Kredse vil kunne se med Sympati derpaa. Jeg skal anføre, hvad „Aalborg Venstreblad“ skriver, ikke redaktionelt, men under Mærket G., og det vil vist sige Landstingsmand G. Fog-Petersen; der staar: „Med Ungdommen forholder det sig noget anderledes, og vi er derfor Modstandere af Arbejdsløshedsunderstøttelse til de unge, og vi kan ikke tro, at den er paakrævet, saa længe det stadig er saare vanskeligt og næsten umuligt at faa unge Piger til saa vellønnet, nyttigt og sundt Arbejde som at malke. De Gaardmands- og Husmandskoner, som har mange Børn at passe og mange Køer at malke — og det er mange —, er den haardest arbejdende Del af Befolkningen, og det vil være umuligt blandt dem at finde Forstaaelse for, at det skal være nødvendigt gennem længere Tid at give Arbejdsløshedsunderstøttelse til unge Mænd og Kvinder i dette Land.“ Jeg kan ganske slutte mig til denne Udtalelse. Det forekommer mig, at der ogsaa for Ungdommen selv er noget uheldigt i, at den til Trods for denne, skal vi sige ret rigelige Fortjeneste, alligevel, naar Arbejdsløshed indtræder, faar en rundelig Understøttelse. Det vil med andre Ord sige, at den Ungdom, der er lokket til de store Byer af Lysene herinde, af Fritiden og alt det, der foregaar herinde, og som maaske i mange Tilfælde har faaet Vingerne brændt, vanskeligt vender tilbage til Landet, hvor den ved, at den maa arbejde haardere end her. Det forekommer mig, at Lovgivningen maa søge at ændre disse Forhold, saa de kommer til at virke langt sundere, end de gør i Øjeblikket. Og det er ikke saadan, at der ikke blandt de arbejdsløses talrige Skarer findes mange unge, ugifte Kvinder, som udmærket godt kunde gøre Fyldest paa andre Pladser. Beretningen, som føl-

ger med dette Lovforslag, viser mange særdeles interessante Ting. Jeg skal nævne Antallet af arbejdsløse Kvinder i 4 Industrier. I Skotøjsindustrien var der 591 arbejdsløse Kvinder, deraf 155 gifte, i Papirindustrien var der 845 arbejdsløse Kvinder, deraf kun 165 gifte, i Tobaksindustrien 2 816 arbejdsløse Kvinder, deraf 717 gifte, og i Tekstilindustrien 2 097 arbejdsløse Kvinder, deraf kun 734 gifte; ialt 6 349 arbejdsløse Kvinder i disse 4 Fag, deraf kun 1 771 gifte. Det vil altsaa sige, at i disse 4 Fag er der over 4 500 ugifte arbejdsløse Kvinder paa det Tidspunkt, da Beretningen blev affattet. Det forekommer mig, at det er Tal, der taler, og at man maa spørge, om det nu alligevel ikke var bedre, at en hel Del af dem var blevet ved den Husgerning, som de forhaabentlig en Gang vender tilbage til som gifte, og saaledes var blevet bedre rustet dertil, end de er, hvis de kommer direkte dertil fra Fabrikkerne eller Kontorerne eller Arbejdsløsheden. Det er muligt, at disse Forhold er lovlige. Jeg har ikke bestridt Lovligheden af de Understøttelser, der er givet. Der er sikkert ikke sket noget, som strider mod Bestemmelsen om, at Understøttelsen ikke maa være højere end $\frac{2}{3}$ af Arbejdsfortjenesten, thi denne har sikkert været saa stor, at Understøttelserne ikke naar op til $\frac{2}{3}$ af den. Men hvis det er lovligt, forekommer det mig rimeligt, at man ved dette Forslag søger at skabe en Ændring deri. Jeg skal minde om en Anekdote, der gaar iblandt ældre Medlemmer i Folketinget, og som gaar ud paa, at der i sin Tid var en Rigsdagsmand, som talte mod Provisorierne i Danmark og sagde: „Hvorledes kan noget være lovligt, som er saa sørgeligt?“ Saa var der en Vælger, som svarede ham: „Det skal jeg sige dig, det kan det udmærket godt. Du er vor Rigsdagsmand, og det er lovligt, men det er alligevel forfærdelig sørgeligt, at du er det.“ Det er ogsaa muligt, at disse Forhold, jeg har fremdraget, er lovlige, men det forekommer mig, at de er sørgelige, og at Rigsdagen derfor maa sørge for at ændre dem.

Jeg skal nu ganske kort omtale den Bestemmelse i Lovforslaget, som antagelig vil vække mest Strid herinde, nemlig Bestemmelsen i § 20, Stykke 2, hvor der staar, at en arbejdsløs skal tage anvist Arbejde, naar Lønnen ikke ligger under den Mindsteløn, der i vedkommende Fag betales for normalt Arbejde. Det, der ligger bagved dette, eller rettere, det, der har været Anledningen dertil, er, at man i